

הכנת הכלי:

ארכה זמן רב ונעשתה בדרך כלל ביסודיות אולם בזמן הנסיעה נתגלו חסרונות שונים.

א. / המים המתוקים נמצאו בטנקים ששטשו קודם לבלסט והיו בתחתית האניה. כשמלאו אותם מים לאחר התקון נחכרר שהכדור ביניהם לא נעשה בסדר. התוצאה היתה שאי אפשר היה למלא מי ים במקום המים המתוקים שהוצאו וזה גרם להטיה שהלכה וגברה כל זמן הנסיעה.

ב. / המטבח ובתי הכסא נבנו אחד מול השני. התוצאה: סרחון תמיד במטבח וצפיפות גדולה בזמן חלוקת האוכל. התור לבתי הכסא לא נפתח כמשך כל היום.

ג. / הדיזל, הדינמן והמאוררים לא פעלו בסדר כמשך כל הזמן.

עלית האנשים:

הטרנספורט שבא מב. היה בלתי מוכן. מכל הבחינות. החבילות חיו בערך מ 30 עד 50 ק"ג.

כשצוי מספר האנשים היתה כבר על האניה ניתנה פקודה שלא לידענו להעלות את השאר בלי מספרים. כתוצאה מפקודה זו התחיל כל אחד להסתדר כשוכב בעיניו. כשיצאו היה הספון סלא אנשים בלי מקומות שכיבה. מחסן אחד היה סגור בשביל האנשים שהיינו צריכים לקבל אח"כ. כאשר העלו את היונקים, האמהות והנשים החרות הוכרחנו לפתוח מחסן זה ואף להרוס הרבה משכבים כדי לאפשר לאמהות להניק.

הרכב האנשים:

1/3 בהורות ביניהן 42 הרות נחושים 8-4 כ 60 תינוקות מגיל ארבעה שבעות עד שנה. הגיל הממוצע היה 30 - 22 כ 20 זוגות בני למעלה מ 50. כ-500 נוער בגיל 16-19.

ארגון האנשים:

מיד אחרי ההפלגה אספנו את ראשי המחנות לישיבה ומטרינו לחם את הפרטים הראשוניים. וחלקנו ביניהם את התפקידים.

הדרך:

1.4.47 יצאנו בשעה 0645. הספון מלא אנשים. למטה חטעברים סתומים. כמשך הלילה מצאו להם רוב האנשים מקום למטה. מרגשילטור הגדול אינו מועיל ואחד מהקטנים שורף את הפקקים.

24.47 המטבח התחיל לעבוד. פקימים סככו על הסיפון שתכיל במאה איש. רבים חוליים במחלת היס. לחלקת המים שאבו המכונאים מי מלח במקום מיט מתוקים. היה צורך לרוקן ולשאוב מחדש. טעם המים שפל. החטיה כ 12 לצו שמאל. המחנק למטה רב והיו כמה מקרי התעלפות. הערב היתה ישיבת מסקרי המחנות משתדלים להעביר את העניינים לידיהם. מזג האויר יפה, חרוח מאחור מוסיחה לטהיחה. קשר עם בנימין אין. לסידני מסרנו את פקוטנו.

יום חמשי 3.4.47

החיים סבלים צורה מסודרת. לפני הצהריים ערכנו אוזקת נסיון. הורקת הסיפון לקחה 25 דקות הקפנו את קורסיקה הכוון - מסינה. הומיעה אניה הורדת האנשים 15 דקות. שוב מלאו הטנקים מים טלוויים. המכונאי אינו יודע להטכיר את הסיכה. מסידני נתקבל טברק ארון שאינו מתפענת. הודיעו לנו לאשר את הנסיעה לאי לאחר התייעצות הוולטנו שאין אפשרות לבצע את הדבר. הסיכה המהירות כמקום 9 קשר היו 4 1/2 - 5. ז.א. עוד תשעה ימי נסיעה מדרום איטליה עם האנשים החדשים על הסיפון כי למטה לא היתה יותר אפשרות להכניס כגלל המחנק.

המסקנו את הדיזל למשך הלילה כדי שיוכל לעבוד ביום.

יום ששי 4.4.47

מזג האויר יפה המהירות 5 קשר. רוב התינוקות חוליים: הסיכה

/.

הזנה בלתי מספקת והמחנק למטה. הערב ערב פסח החסידים עושים שמח על הסיפון. באמצע הקשר עם בנימין התקלקל המכשיר שלנו.

יום שבת 5.4.47

גם היום לא הצלחנו להתקשר עם בנימין שטענו אותו קורא אך אותנו לא שמע. השית הספינה התחלפה כמה פעמים במשך היום. בערב נשארנו בהשית חזקה לצו ימין. הכנסת המים המלוחים לסנקים נשנית כל יום יתכן שנצטרך להתחיל לשאוב במשאבת יד. לפנות ערב נראה האי סטרומבולי באופק. סיור חקיטור כמסנחים עוזר מאוד לבישול ומאפשר חלוקת שלוש ארוחות טמות במשך היום. המהירות 5-4 קשר הרוח קלה מאוד. למטה חם ומזניק בטוח יתרה.

יום ראשון 6.4.47

בשעה 5 בבוקר החלטנו לעבור את מיצר מסינה. כל האנשים למטה. הזרם נגדנו חזק. למטה נשלחו עוד אנשים כדי לחגכיר את המהירות. בשעה 8 יצאנו שוב לים הפתוח. זרקנו חלק מהרפסודות לים כדי לעזור לסטכיליות אבל ההשית לא נשתנתה. עברנו עיי אניה והאנשים הורדו. פרצה תגרה בין הסדרנים והביתרים המריכה הושתקה אך ידוע שאצל הביתרים יש נשק חם וסכינים. לנו - שלושה אקדחים בלי כל כדור. קשר אין. המקלט מקולקל. הביעה חפיקרית - ההשית. הלילה הגיעה ל 20. יש חשש שתגדל במדה שיתרוקנו המים. מזג האויר בהיר וחם. המהירות 4 קשר. הוינטלסור הגדול והקטן שמלפנים אינם מואלים.

יום שני 7.4.47

קשר: המקלט תוקן אך עדיין אינו מועל בסדר. לא קלטנו דבר. רוח צפונית חזקה ההשית גוברת זרקנו את שארית הרפסודות לים. כדי לשמור על כל הקיטור למכונה נותנים למסכה קיטור רק במשך חצי שעה בבוקר ובערב. אבל המהירות אינה עולה.

יום שלישי 8.4.47

קשר אין. המהירות 5 1/2 קשר. ההשית 15. מזג האויר בהיר וחם. לאחר מדידת הסנקים הודיע המכונאי שנשארו לנו בערך כ-80 טון מיט. התחלנו תיכף לעלות את הקיטור עיי מי ים.

יום רביעי 9.4.47

אנו עוברים את כרתה התחלנו להעלות את האנשים על הסיפון לפי תור כדי להמעיט את מספר האנשים על הסיפון זה יאפשר נקוי מהיר יותר של הסיפון מאנשים. בשעה 2030 עברו מעלינו שני אוירונים. ב 2230 ראינו אורות אניה מימיננו מתחזק באתות. שאלו אותנו לאן אנו נוסעים מאין נאים ואיזה סוג אניה. ענינו לפורט סעיד, מאיסליח, אניה-מסחר. שאלנו אותם מי הם וענו לנו *www ship* האניה התרחקה ונעלמה.

יום חמשי 10.4.47

קשר עדיין אין. הצריפים על הסיפון מורקו השכם בבוקר. הערב הופיעה שוב אניה מלחמה. טובנו אותנו מספר פעמים ונעלמו.

יום ששי 11.4.47

אנו מכינים את ההתגוננות חולקו מקתות הגומי, המסכות והאגרוסונים ערכנו אוזקת גסיון. כל מחנה הסתדר במקום שנקבע לו מראש. התמרון הצליח, האנשים מתוחים. העברנו את מי השתיה מלפנים לסנק מאחור ומלפנים מלאנו את כולם עם מי ים. האניה התישרה זו הפעם הראשונה במשך הנסיעה. הארב הופיע אור באופק. אי אפשר היה לזהות את סוג האניה. מרוקנו כ-200 מיל מואדי דרביין. שני תיבנות קבלו 40 חום יש חשש לווייהם.

יום שבת 12.4.47
הצלחנו להתקשר עם ארציי. הודיעו שלא נגש לחוף עד להוראה.

יום ראשון 13.4.47
לא נוכל להתעכב יותר במים. מים כמעט שאין ומצב התינוקות
רע מאוד.

קבלנו הוראה להיות בה. בשעה 2200.
עם חשכה התחלנו לראות את אורות ת"א ויפו. עם כל חתאמצות
קשה מאוד להחזיק את הלחץ בדודים. סיב הפחם גרוע מאוד.
בשעה 2000 בערך בזרק לפתע אור פרוז'קטור של אנית משחית.
הם הוזהירו אותנו שעוד מעט נכנס למים הטיוריטואליים של הארץ והודיעו שנשכו
את כווננו 45° המשכנו בקורס שלנו. מאנית המשחית הודיעו שהם רוצים
לדבר עם מפקד האניה. התשובה היתה שירת וחקוה אדירה.
בשעה 2020 התחילו להזרים מים ולזרוק פצצות גז. לאחר שהקיפו
אותנו כמה פעמים נגשו במכה לסיפון סירות ההצלה, קפצו קבוצת מלחים ופתחו
תיכף באש מתת מקלעים ואקדחים. האנשים נרתעו במקצת אבל כשנתאושו חזרו
והתקיפו. המשכנו להתגונן במשך שעות.
יש לציין שמאיתיים מקלות הגומי שקבלנו לא היו מטפיקים ולא
יעילים. מקלות עץ עולים בהרכה. 40 מטכות גז אינן מטפיקות.

יחודה.